

Cartea lui Daniel - Numărul o sută șaiszeci și patru

Semnificația profetică a capitolului 11 din Daniel: Dezvăluirea implicațiilor istorice și viitoare

Jeff Pippenger
2024-03-28

În versetul șaisprezece din Daniel unsprezece este prezentată cucerirea Iudeii și a Ierusalimului de către Pompei în anul 63 î.Hr. Ea reprezintă legea duminicală care urmează să vină în curând în Statele Unite, în împlinirea versetului patruzeci și unu din același capitol. Istoria asociată cu acest verset identifică un război civil care are loc atunci când cetatea este capturată, identificând astfel repetarea Războiului Civil din Statele Unite, care are loc acum în Statele Unite. Fie că s-au tras focuri de armă sau nu, două clase se află acum într-o luptă pentru controlul Statelor Unite. Când Pompei a cucerit Ierusalimul, aceasta a arătat că Ierusalimul avea să rămână sub autoritate romană până când a fost distrus în anul 70 d.Hr. Astfel, el a prefigurat legea duminicală care urmează să vină în curând, care marchează sfârșitul celei de-a șasea împărății din profetia biblică.

Pompei este prima dintre cele patru puteri romane care sunt identificate în pasaj. Marc Antoniu, care era roman, este de asemenea identificat, dar, dintre cele patru puteri reprezentate ca lideri romani, Antoniu reprezintă conducerea romană care s-a răzvrătit și a format o alianță cu Egiptul împotriva Romei. Pompei, Iulius Cezar, Cezar Augustus și Tiberiu Cezar sunt cei patru romani folosiți în mod profetic pentru a reprezenta cele patru generații ale cornului republican al fiarei pământului.

Pompei, reprezentând rebeliunea Războiului Civil din Statele Unite în generația anului 1863, ilustrează, de asemenea, ultima generație și actualul „război civil” care este acum în desfășurare. Iulius Cezar reprezintă a doua generație, când Statele Unite erau ferm stabilite ca națiunea principală între națiuni, dar au fost asasinată în 1913, când suveranitatea sistemului financiar a fost dată sistemului bancar globalist și a început lucrarea pentru un guvern mondial unic. Cezar Augustus reprezintă anii de glorie ai primelor două războaie mondiale, când, în pofida vărsării de sânge, Statele Unite au devenit invidia lumii. Apoi, în ultima generație, Tiberiu Cezar, cunoscut pentru beția sa și pentru răstignirea lui Hristos, reprezintă perioada care a început în esență odată cu alegerea lui John F. Kennedy, primul președinte catolic, identificând astfel generația care avea să se plece înaintea Romei.

Aceste chestiuni profetice legate de Pompei sunt importante, dar în prezent ne concentrăm asupra istoriei profetice anterioare lui Pompei și versetului șaisprezece, o istorie care începe în primele două versete ale capitolului, identificând anul 1989 drept timpul sfârșitului, și apoi indicându-l pe bogatul al șaselea președinte de la Reagan încoace, care îi stârnește pe globaliști, așa cum Trump a realizat în mod neîndoielnic.

Trump este prefigurată de al patrulea conducător de după Cir, numit Xerxe, regele persan bogat, cunoscut și ca Ahașveros în relatarea din cartea Estera. În aceste versete, regele care îl urmează pe Xerxe este Alexandru cel Mare, în versetul trei. Istoric, au existat opt conducători între Xerxe și Alexandru cel Mare. De la Trump până la guvernarea mondială unică reprezentată de Alexandru cel Mare, sunt reprezentați zece regi; Trump fiind primul, iar Alexandru, ultimul.

Liniile profetice identifică faptul că toți împărații pământului vor săvârși curvie cu papalitatea la sfârșitul lumii, iar acei împărați sunt reprezentați ca „zece împărați”. Ahab, care era capul unei împărății înzecite și care era căsătorit cu Izabela, reprezintă faptul că, deși toți cei zece împărați săvârșesc curvie cu papalitatea, există un împărat principal care este cel dintâi care face aceasta. Prima dată când papalității i-a fost dat tronul pământului, împăratul principal a fost Clovis, împăratul francilor (Franța), în anul 496 d.Hr. Aceasta este în acord cu faptul că papalitatea a dat Franței titlul de întâi născut al bisericii catolice și de fiică cea mai mare a bisericii catolice.

Lucrarea profetică împlinită de Franța prin așezarea Romei pe tronul lumii civilizate tipifică lucrarea profetică a Statelor Unite. Legea duminicală din profeția biblică își are începutul în Statele Unite, iar apoi fiecare națiune de pe pământ urmează acel exemplu. Liniile profetice, una după alta, identifică faptul că întâiul dintre cei zece regi, acela care, mai întâi și înaintea tuturor, săvârșește curvie cu omul păcatului în zilele de pe urmă, este reprezentat de Statele Unite. Deși în versetele doi și trei nu este reprezentat niciun rege între Xerxe, primul rege bogat, și Alexandru cel Mare, ultimul rege, istoria identifică zece regi. Numărul zece reprezintă o probă și, de asemenea, reprezintă o confederație.

Testul cu care se confruntă lumea este instaurarea unui sistem mondial, reprezentat prin chipul fiarei. Acel test începe în Statele Unite odată cu apropiata lege duminicală și se încheie când fiecare națiune de pe glob urmează acel exemplu. Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul unui lucru prin începutul lui, astfel încât, deși între regele bogat și Alexandru nu este menționat niciun rege în versetele doi și trei, istoria identifică un proces de testare care începe cu cel mai bogat președinte, care a fost bogat datorită inițiativelor sale de afaceri, nu pentru că ar fi produs bogăție prin participarea la un sistem politic corupt.

Numele America derivă din forma latină a numelui «Amerigo», care provine de la exploratorul italian Amerigo Vespucci, explorator și navigator care a întreprins mai multe călătorii în Lumea Nouă la sfârșitul secolului al XV-lea și începutul secolului al XVI-lea. În ansamblu, explorările lui Vespucci au fost posibile datorită sprijinului financiar — investiții de capital — acordat de sponsori și patroni care vedeau în explorarea Lumii Noi oportunități potențiale de profit, expansiune și prestigiu. Numele «America» este un simbol al demersului de a produce profituri.

Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul unui lucru prin începutul lui, iar începutul celor zece împărați care reprezintă puntea de legătură de la împărăția cu două coarne a Medo-Persiei la guvernarea mondială unică reprezentată de Alexandru cel Mare începe cu împăratul bogat, care este președintele împărăției preînchipuite de Franța și de Ahab, care va deveni, de asemenea, capul reprezentat de Alexandru cel Mare, atunci când întreaga lume va fi confruntată cu realitățile economice asociate cu puterea Statelor Unite, pe măsură ce aceasta silește întreaga lume să se

plece înaintea Bisericii Catolice, dacă dorește să poată cumpăra și vinde.

A șaptea împărăție din Apocalipsa, capitolul șaptesprezece, o constituie cei zece împărați, iar una dintre trăsăturile lor profetice este că ei nu dănuie decât o „vreme scurtă”, înainte de a se învoi să-și dea a șaptea împărăție Desfrânatei Babilonului, care nu ține decât „un ceas”. Motivul profetic pentru care acceptă acel acord este că sunt îmbătați cu vinul Babilonului. Istoric, Alexandru cel Mare a domnit doar o vreme scurtă, căci viața i s-a sfârșit la fel de repede cum i s-a întemeiat împărăția, întrucât s-a îmbătat până la moarte, simbolizând astfel vremea scurtă și beția celor zece împărați ai Națiunilor Unite. De îndată ce Alexandru cel Mare s-a ridicat, a fost frânt, iar împărăția lui a fost dată spre cele patru vânturi, indicând lupta ulterioară de a reîntemeia fosta lui împărăție.

De asemenea, eu, în anul întâi al lui Darius, Medul, chiar eu, am stat ca să-l întăresc și să-l sprijin. Și acum îți voi arăta adevărul. Iată, se vor ridica încă trei împărați în Persia; iar al patrulea va fi mult mai bogat decât toți; și, prin tăria pe care i-o dau bogățiile lui, îi va stârni pe toți împotriva împărăției Greciei. Și se va ridica un împărat puternic, care va domni cu mare stăpânire și va face după voia sa. Iar când se va ridica, împărăția lui va fi sfărâmată și va fi împărțită spre cele patru vânturi ale cerului; și nu pentru urmașii lui, nici potrivit stăpânirii pe care a exercitat-o; căci împărăția lui va fi deșezădăcinată și dată altora, afară de aceia. Daniel 11:1-4.

Împărăția lui Alexandru s-a destrămat la fel de repede precum s-a format, căci ea reprezintă zilele de pe urmă, în care profeția este identificată drept având loc cu repeziciune.

„Agențiile răului își unesc forțele și se consolidează. Se întăresc pentru ultima mare criză. Mari schimbări urmează să aibă loc în curând în lumea noastră, iar mișcările finale vor fi rapide.”
Mărturii, volumul 9, 11.

Al treilea vai al islamului este întemeiat pe caracteristicile profetice ale primului și celui de-al doilea vai. În primul vai a existat o perioadă care a început odată cu apariția lui Mahomed și a continuat până la perioada următoare, care este identificată ca fiind „cinci luni” sau o sută cincizeci de ani, în care islamul avea să „vatăme” oștirile Romei. Sfârșitul profeției de timp de o sută cincizeci de ani marchează simultan începutul profeției de trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile, în care islamul celui de-al doilea vai avea apoi să „ucidă” oștirile Romei.

11 septembrie 2001 a marcat sosirea perioadei reprezentate de Mahomed din prima nenorocire, care include 7 octombrie 2023 ca marcând începutul perioadei în care Islamul avea să „vătămăze” „oștirile Romei” în vechea literală „Țară Slăvită”, care este un substitut pentru Statele Unite, iar de la 7 octombrie 2023 atacurile Islamului împotriva armatei Romei se apropie de două sute la data scrierii acestui articol, 17 februarie 2024.

Odată cu legea duminicală iminentă, Statele Unite sunt „ucise” ca al șaselea regat al profeției biblice, fapt care este paralel cu cei trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile de atacuri islamice care au ucis armatele de odinioară ale Romei, pe măsură ce se intensifică războiul celui de-al treilea mare jihad al lor. Când Mihail se ridică, perioada de probă a omenirii se încheie, iar cele patru vânturi sunt pe deplin dezlănțuite în timpul celor șapte ultime plăgi.

Am văzut că mânia neamurilor, mânia lui Dumnezeu și vremea ca morții să fie judecați erau separate și distincte, una urmând-o pe cealaltă; de asemenea, că Mihail nu se ridicase și că vremea de strâmtorare, cum n-a mai fost niciodată, încă nu începuse. Acum neamurile se mânie, dar când Marele nostru Preot Își va fi încheiat lucrarea în sanctuar, El Se va ridica, va îmbrăca veșmintele răzbunării, și atunci vor fi vărsate cele șapte plăgi de pe urmă.

"Am văzut că cei patru îngeri aveau să țină cele patru vânturi până când lucrarea lui Isus va fi încheiată în sanctuar, iar apoi vor veni cele șapte plăgi de pe urmă." Scrieri timpurii, 36.

„Cele patru vânturi” sunt reprezentate de Sister White ca „un cal mânios, care caută să se desprindă și să aducă moarte și distrugere în calea sa”, iar ele sunt pe deplin dezlănțuite când se încheie timpul de probă. Ele au fost înfățișate ca fiind dezlănțuite în a doua vaietare ca „patru îngeri”, nu patru vânturi.

Zicând către al șaselea înger, care avea trâmbița: Dezleagă pe cei patru îngeri care sunt legați în râul cel mare, Eufratul. Și au fost dezlegați cei patru îngeri, care erau pregătiți pentru un ceas și o zi și o lună și un an, ca să ucidă a treia parte din oameni. Apocalipsa 9:14, 15.

Cele „patru vânturi”, sau „cei patru îngeri”, sunt, amândouă, simboluri ale Islamului, potrivit contextului în care este întrebuințat simbolul. Când s-a ridicat Alexandru cel Mare, împărăția lui — care reprezintă a șaptea împărăție, adică o treime din împărăția triplă a balaurului, a fiarei și a profetului mincinos —: „când se va ridica, împărăția lui va fi sfârșită și va fi împărțită spre cele patru vânturi ale cerurilor”. Când se încheie probațiunea omenească, cele patru vânturi, sau cei patru îngeri, sunt dezlegați și îi sfârșim împărăția, căci împărăția lui „va fi sfârșită”. Atunci acei zece regi și partenerii lor, negustorii globali, vor sta departe și se vor tânguși și vor plânge.

Căci, iată, împărății se adunaseră, au trecut împreună. Au văzut-o și astfel au rămas uimiți; s-au tulburat și s-au grăbit să fugă. Acolo i-a cuprins frica și durerea, ca a unei femei în durerile nașterii. Tu sfârșim corăbiile Tarsisului cu un vânt de răsărit. Psalmii 48:4–7.

Structura economică a celor zece regi este sfârșită de „vântul de răsărit” al Islamului.

Vâșlașii tăi te-au adus pe ape mari; vântul de răsărit te-a sfârșit în mijlocul mărilor. Bogățiile tale și târgurile tale, mărfurile tale, corăbierii tăi și cârmacii tăi, călăfătuitorii tăi și negustorii mărfurilor tale, și toți oamenii tăi de război care sunt în tine, și toată mulțimea ta care este în mijlocul tău, vor cădea în mijlocul mărilor în ziua pieirii tale. Ezechiel 27: 26, 27.

„Vântul de răsărit” al Islamului frânge împărăția celor zece regi în „ziua pieirii lor”, așa cum este reprezentat de faptul că împărăția lui Alexandru cel Mare este „frântă” și dată celor patru vânturi. O mare parte din istoria consemnată în capitolul unsprezece al lui Daniel se va repeta pe măsură ce capitolul unsprezece ajunge la împlinirea sa finală. Stabilirea locului unde trebuie împărțite în mod corect acele istorii este lucrarea profetică a celor care sunt chemați să fie studenți ai profeției. Ultimele șase versete din Daniel unsprezece se încheie la închiderea timpului de probă pentru omenire, când Mihail se ridică. Când împărăția lui Alexandru cel Mare este împărțită și dată celor patru vânturi, aceasta reprezintă închiderea timpului de probă și indică faptul că următoarea istorie profetică, începând cu versetul cinci, trebuie considerată o nouă linie profetică.

Versetul cinci până la versetul șaisprezece identifică istoria de la 538 până la legea duminicală care va veni în curând. Versetele cinci până la nouă reprezintă istoria celor o mie două sute șaiszeci de ani de dominație papală care a început în anul 538 și s-a încheiat la vremea sfârșitului, în 1798. Versetul zece identifică istoria care prefigurează versetul patruzeci, când papalitatea a măturat Uniunea Sovietică la vremea sfârșitului, în 1989. Versetele unsprezece și doisprezece identifică actualul război prin interpuși din Ucraina, pe care Putin și Rusia îl vor câștiga, însă urmările victoriei lui Putin vor fi paralele cu „bătălia de la Ninive” și cu „căderea lui Chosroes”, care a fost „cheia care a deschis adâncul fără fund” și care a eliberat islamul în istoria primei vai.

În urma triumfului de scurtă durată al lui Putin, Statele Unite, în versetele treisprezece până la cincisprezece, vor câștiga războiul prin interpuși; aceasta este concluzia războiului prin interpuși care se desfășurase încă din timpul celui de-Al Doilea Război Mondial. Pasajul identifică trei bătălii: prima bătălie s-a încheiat în 1989, în împlinirea versetelor zece și patruzeci; a doua, fiind războiul actual din Ucraina, reprezintă versetele unsprezece și doisprezece; iar al treilea război prin interpuși, reprezentând victoria finală a Statelor Unite, este prezentat în versetele treisprezece până la cincisprezece.

Ceea ce trebuie să fie recunoscut în legătură cu aceste patru perioade reprezentate de la versetul cinci până la versetul cincisprezece este că ultimele două perioade, care reprezintă războiul actual din Ucraina, iar apoi represaliile Statelor Unite, au loc în timpul sigilării. Versetul șaisprezece identifică legea duminicală din Statele Unite care urmează să vină în curând. Versetele cinci până la zece reprezintă istoria de la 538 până atât la timpul sfârșitului din 1798, cât și apoi până la timpul sfârșitului din 1989. Cele două bătălii ale războiului final prin interpuși, reprezentate în versetele unsprezece până la cincisprezece, se împlinesc, așadar, în perioada în care Ezechiel capitolul doisprezece identifică faptul că efectul fiecărei viziuni este împlinit.

Aceste viziuni i-au fost înfățișate lui Ezechiel ca „roți în lăuntru roților”, pe care Sora White le identifică drept „întrepătrunderea complicată a evenimentelor omenеști”. Istoria războiului din Ucraina, victoria lui Putin, apoi căderea lui, urmată de victoria Statelor Unite, constituie una dintre cele mai complexe revelații „linie după linie” din Cuvântul lui Dumnezeu.

Comentând asupra „roților în lăuntru roților” din cartea lui Ezechiel, Sora White afirmă că, atunci când Ezechiel a văzut întâia oară acele roți, totul i s-a părut a fi confuzie; dar, în cele din urmă, Ezechiel a recunoscut o rânduială desăvârșită în roți, care sunt „întrepătrunderea complicată a evenimentelor omenеști”. Pentru a împărți drept istoria reprezentată în versetele unsprezece până la cincisprezece, trebuie înțeleasă relația dintre Biserica Catolică și Germania nazistă, căci liderii naziști din Ucraina sunt interpușii acelei relații.

Este, de asemenea, necesar să înțelegem rolul apariției așa-numitei Fecioare Maria la Fatima, Portugalia, în 1918, inclusiv cele trei secrete pe care așa-numita Fecioară Maria le-a încredințat celor trei copii din acea istorisire. Premisa acelor trei mesaje, care descriu o luptă între Biserica Catolică și Rusia ateistă, precum și al Doilea Război Mondial, face parte din mesajul de la Fatima, care este reprezentat în războiul din Ucraina.

Revoluția Franceză, și relația ei profetică cu biserica catolică și, în cele din urmă, cu Napoleon Bonaparte, care îl reprezintă pe Putin, este, de asemenea, una dintre „roțile” care sunt reprezentate în războiul din Ucraina. Relația profetică a Revoluției Franceze cu Statele Unite este, de asemenea, reprezentată în istorie, căci, după cum Putin este reprezentat de Napoleon pe măsură ce Franța cădea, fostul actor Ronald Reagan, ca șef al armatelor catolicismului în bătălia din 1989, îl prefigurează pe fostul actor Zelensky pe măsură ce Ucraina cade. În roțile care se intersectează și se leagă în aceste versete, picătura care va umple paharul pentru politicienii democrați din Statele Unite, care l-au promovat și îl promovează pe Zelensky, va fi scoasă la iveală de Putin atunci când el va birui.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Pe malurile râului Chebar, Ezechiel a zărit un vârtej de vânt părând să vină de la miazănoapte, 'un nor mare și un foc care se învăluia în sine, și o strălucire era împrejurul lui, iar din mijlocul lui se vedea ca înfățișarea chihlimbarului.' Mai multe roți, intersectându-se unele cu altele, erau puse în mișcare de patru făpturi vii. Sus, deasupra tuturor acestora, 'era chipul unui tron, ca înfățișarea unei pietre de safir; iar pe chipul tronului era un chip ca înfățișarea unui om, deasupra lui.' 'Și se vedea la heruvimi forma unei mâini de om sub aripile lor.' Ezechiel 1:4, 26; 10:8. Roțile erau atât de complicate în alcătuirea lor, încât la prima vedere păreau a fi în învălmășeală; însă se mișcau într-o armonie desăvârșită. Făpturi cerești, susținute și călăuzite de mâna de sub aripile heruvimilor, puneau în mișcare aceste roți; iar deasupra lor, pe tronul de safir, era Cel Veșnic; și împrejurul tronului, un curcubeu, emblema îndurării divine.

Precum complicațiile în chip de roată erau sub călăuzirea mâinii de sub aripile heruvimilor, tot astfel înlănțuirea complicată a evenimentelor omenești se află sub ocârmuirea divină. În mijlocul vrajbei și tumultului neamurilor, Cel ce șade deasupra heruvimilor încă cârmuiește mersul lucrurilor pe pământ.

Istoria națiunilor care, una după alta, și-au ocupat timpul și locul ce le-au fost rânduite, mărturisind fără să-și dea seama adevărul al cărui înțeles ei înșiși nu-l cunoșteau, ne vorbește. Fiecărei națiuni și fiecărui om de astăzi, Dumnezeu le-a rânduit un loc în marele Său plan. Astăzi oamenii și națiunile sunt măsurati cu firul cu plumb din mâna Celui ce nu greșește. Toți, prin propria alegere, își hotărăsc destinul, iar Dumnezeu stăpânește peste toate spre împlinirea scopurilor Sale.

Istoria pe care marele EU SUNT a trasat-o în Cuvântul Său, unind verigă după verigă în lanțul profetic, de la veșnicia trecutului până la veșnicia viitorului, ne spune unde ne aflăm astăzi în procesiunea veacurilor și ce se poate aștepta în vremea ce urmează. Tot ceea ce profeția a prevestit ca urmând să se împlinească, până în prezent, a fost consemnat pe paginile istoriei, iar noi putem fi încredințați că tot ceea ce încă urmează să vină se va împlini în ordinea sa. Educație, 178.